

Er is nu veel aandacht aan de problematiek van de groep medewerkers van de Risse die nu al of in de loop van dit jaar op straat komen te staan. En als gemeente hebben we de plicht voor hen te zorgen en dat zal ook gedaan worden.

Maar er is veel meer aan de hand. Ook voor veel andere Rissemedewerkers gaat er veel veranderen. Voor de jongeren die in de Wajong zitten gaan strengere regels gelden. De AWBZ-begeleiding komt naar de gemeenten, met een flinke bezuiniging. En er wordt bezuinigd op de bijstand. Het is niet alleen dat een behoorlijke groep mensen er financieel op achteruitgaat en dat mensen hun beschermde plaats in een sociale omgeving verliezen. Wat er speelt is dat de verzorgingsstaat flink wordt ingeperkt. De overheid gaat minder zorgen. Mensen zullen meer eigen verantwoordelijkheid moeten nemen en elkaar weer meer moeten gaan helpen. De toestand in de wereld dwingt daartoe. En gelukkig is het in Nederland lang niet zo erg als in Griekenland en hebben we het nog goed in vergelijking met grote delen van de wereld. Maar er komt een omslag aan die op korte tijd doorgevoerd moet worden en die veel mensen pijn zal doen. Het is onze opgave om die mensen zoveel mogelijk te helpen.

Wat we moeten constateren is dat het systeem dat onze medemensen met beperkingen beschermde vast is gelopen. Het financieringssysteem is uit zijn voegen gegroeid en daar zijn ook al eerder aanpassingen in gemaakt. Bijv. nieuwe keuringen bij mensen die in de WAO zaten en de wet op voorziening gehandicapten. En dat betekent dat nu deze maatregelen getroffen moeten worden die mensen raken. Nu 50 mensen, mogelijk straks nog meer en weer anderen.

Waar wij als CDA ons ook zorgen over maken is over de toekomst. Daarom is het belangrijk dat de gemeenten beleid opstellen hoe zij in de toekomst met de sociale werkvoorzieningen omgaan.

In de raadsvergadering van 8 februari zijn 3 moties aangenomen waarin de raad het college opdraagt een visiedocument op te stellen voor de toekomst, een vangnet voor de getroffen Risse medewerkers uit te werken en om te kijken of het aanbestedingsbeleid aangepast kan worden ten gunste van mensen die ver van de arbeidsmarkt staan.